Δύσκολο να αντισταθείς και να μη σχολιάσεις αυτό που συνέβη στο βορειοδυτικό κέρας της Πελοποννήσου. Ακόμα πιο δύσκολο είναι, να έχεις στη διάθεσή σου την προϊστορία των γεγονότων που οδήγησαν στην κορύφωση της κρίσης, ώστε να φτάσεις σε ένα ακριβές συμπέρασμα.

Το ρεπορτάζ, κάνει λόγο για 200 μετανάστες οι οποίοι διεκδίκησαν δεδουλευμένα μεροκάματα έξι μηνών και οι επιστάτες των κτημάτων άνοιξαν πυρ, τραυματίζοντας αρκετούς. Δεν είναι η πρώτη φορά που απασχολεί η περιοχή με παρόμοια περιστατικά. Τον Αύγουστο του '12 μια ομάδα ντόπιων είχε δέσει και σύρει με αγροτικό όχημα, έναν Αιγύπτιο στους δρόμους του χωριού.

Οι καλλιέργειες της φράουλας απαιτούν πολλά αγροτικά χέρια και στην εποχή της ύφεσης, της μετανάστευσης, της παράνομης απασχόλησης, οι απελπισμένοι αλλοδαποί που καταφθάνουν ομαδόν στην πατρίδα μας (άλλο μέγα θέμα πως, γιατί και ποιοι ωφελούνται από αυτή την συνθήκη), αποτελούν έναν παράδεισο για όσους θέλουν και μπορούν να κινηθούν χωρίς ηθική.

Αν όμως είναι ανήθικο να εκμεταλλεύεσαι την απελπισία του άλλου, είναι απάνθρωπο να τον αντιμετωπίζεις σαν δούλο και τέλος εγκληματικό να καταφεύγεις τη βία των όπλων.

Είναι ένα έγκλημα που σε συνδυασμό με το εργασιακό πλαίσιο, δεν γεννά τίποτα άλλο, παρά ντροπή. Μπορεί να ακούσουμε δικαιολογίες πολλές, μπορεί να υποστηριχθεί ότι οι “κακοί” αλλοδαποί είχαν γίνει απειλητικοί για τους “καλούς” ημεδαπούς. Ότι και να λεχθεί όμως , το στίγμα θα μείνει και όσοι στην αλλοδαπή μας δεν μας συμπαθούν, θα μας σιχαθούν αφού θα φθάσουν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι στην Ελλάδα του 2013, εφαρμόζονται πρακτικές δουλοπαροικίας. Αυτό όντως έλειπε από το βαρύ κατηγορηρητήριο των πολιτισμένων Ευρωπαίων, προς ημάς, τώρα τους το προσφέραμε και

αυτό.

Έτσι η χώρα δεν έχει ανάγκη μόνον από επίορκους συνταγματάρχες, από ανίκανους πολιτικούς, από διεφθαρμένους επιχειρηματίες και υπουργούς προκειμένου να διασύρεται διεθνώς. Αναλαμβάνουν, ασμένως, αυτό το ρόλο κάποιοι κτηματίες και οι επιστάτες τους.

Και μια πρόταση: Όταν διακστικά τελεσιδικήσει το αποτέλεσμα, εφόσον βρεθούν και δικαστούν οι ένοχοι των τραυματισμών των εργατών, ας χρεωθούν (οι καταδικασθέντες) και τα έξοδα νοσηλείας των θυμάτων τους. Σε μια χώρα που οι ασφαλισμένοι πολίτες δυσκολεύονται να βρουν ικανοποιητική δημόσια υγεία λόγω του οικονομικού σοκ, είναι φοβερή σπατάλη να χρεώνεται το Ελληνικό δημόσιο τα “καουμποϊλίκια” οπλισμένων που πυροβολούν τους ανασφάλιστους σκλάβους τους.

Την άλλη φορά που θα οπλίσουν, την άλλη φορά που θα σύρουν κάποιον με το ημιφορτηγό τους, ίσως το σκεφτούν περισσότερο.